

ժողովրդի արժանապատւութիւնը թոյլ
չեն տալիս ինձ հազարաւոր չէզոք
պահանջներ, ուստի և յանձնում եմ
Սիկեստր քաղաքի վիճակը մեծ պե-
տութիւնների ձեռքը:

Գեներալ Մարտինովիչի կարգիւ
չը համաձայնեցի այդ քայլին հրա-
ժարական տուեց, որը և ընդունեց
թագաւորը:

ԱՐԱՆԱՅԻ ՆԱԽԸՐ

(Պետերբուրգի Հեռ. Գործ.)

23 ապրիլ

Վիեննա. Պարլամենտական գերմա-
նական-ազգային միութեան քիւրօն
միապետութեան արտաքին քաղաքա-
կան դրութիւնը ընդհանուր յետոյ որո-
շում կայացրեց, որով դժգոհութիւն է
յայտնում արտաքին ճգնաժամը ձգ-
ձգելու աւերակով, որի պատճառով
ստեղծվում է միապետութեան պրեմի-
երի և ազգայնականութեան վրա ծանր
բեռ է ընկած: Ինքուր պահանջում է
շուտով լուծել ճգնաժամը:

Աւստրո-խորվաթիան քանակաւորութիւն-
ները այլապէս հարցի առիթով ըն-
թանում են դանդաղ և դեռ ևս չեն
յանգել հայեցողութեան հետ: Կա-
նաւոր հակառակորդ միութեան հա-
կարգի խնդիրը յայտարարութիւնների
երկուստեք լրագրողները հարգարում են,

որ ներկայ լուսինն դեռ ևս վճիռ չէ
կայացվում Մարտինովիչի և Ռուսիայի
անմիջական ռազմի գործողութեան
մասին Արաւիկայում:

Լրագրողները գտնականութեամբ ընդ-
գրում են, որ շուտով Սիկեստրը
գաղափարելու է և յայտնում են, որ
կոմպէսացիայի մասին խօսք լինել չէ
կարող: «Ցայտը» ասում է, որ Չեք-
ոստրիան դադարել է ընդունել լրջո-
ւնք Աւստրիայի սպանալիքները:

Լրագրողների ասելով Աւստրո-Ուն-
գարիան և Ռուսիան մտադիր են միա-
սին գործադրել իրանց ծրագիրը Այ-
բանիայի վերաբերութեամբ: Ըստ է-
րևոյթի, զինուորական արշավանքի
միտքը թողնում է «Նէյշ-Ֆրէյ-Պրես-
սեն» եռանդով պաշտպանում է Ռուս-
իայի հետ կապած դաշնակցութիւնը,
բայց խօսում է արշավանքի դէմ,
կարծելով, որ դրանից կարող են առաջ
գալ նոր մէջեր: Աւստրո-Ունգարիայի և
Ռուսիայի միջև:

«Վիեննա-Այգ. Ցայտ»-ը գրում է.
«Եթէ հաստատուի այն ենթադրութիւ-
նը, որ Էստր-փաշան ճեղու է այն
արկածներից, որ վերագրում են նրան
չեքոսլովակի և սերբերը, այն ժամա-
նակ Աւստրո-Ունգարիան ամեն ջանք
գործ կը դնէ համերաշխութիւն կայաց-
նել այլապէս ժամանակաւոր կա-
նախարարութեան և Էստր-փաշայի միջև:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

ՀԱՐՑԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՄԱՍԻՆ

(Պետերբուրգի Հեռ. Գործ.)

23 ապրիլ

Ալեքսանդրիա. Հայ գաղութը մի-
տինգ կայացրեց ներքին էին 300
մարդ, որոնց թուում երկու հայազգի
պատգամաւոր Կ. Պոլսից: Որոշու-
մի նորոգել թիւրքաց կառավարութեան
առաջ հայկական վրայէթներին վար-
չական ազակերտութեան մասին:

(Լրագրողներից)

«H. Bp.»-ին հեռագրում են Կ. Պոլ-
սից.

«Այստեղ ստացված տեղեկութիւն-
ների համաձայն, երբ գերմանական
«Քրեյտս» գրահանուր այցելեց Մէր-
սին նաւահանգիստը, հաւաքեալը 3
օֆիցերի ուղեկցութեամբ համապատ-
ասով գնաց Արաւիկայի գաւառի գլխաւոր
քաղաքը, ու իբր թէ յայտնել է վա-
ւերին, որ եթէ մասնագիտական ներ-
կայ յազմունքն արտաքայտի ընդդէմ
հայերի մասնաշաղկան անկարգութիւն-
ների ձեռք, այդ դէպքում գերմանա-
կան կառավարութիւնը չէ կարող ստե-
ղծագործ մնալ և պատասխանատու կը
ձանաչէ անձամբ վարել. դրանից յե-
տոյ գրահանուր նաւապետը այցելեց
հայոց արքեպիսկոպոսին և խորհրդ
նրան հարցրելով ազգայնականութեան
որպէսզի նա չը յաղկի, որովհետեւ
Գերմանիան արթուն հակում է և ձեռք
կառնէ ամեն անբարեբաղ միջոցները
հայերի կեանքն ու գոյքը պաշտպա-
նելու համար: Չորեքշաբթի օրը գեր-
մանական զեւազան Վալենտինովսկի
մեծ վեզիրն և ներքին գործերի մինիստրի
ուշադրութեւն հրաւիրեց այն հա-
մարտը:

ԲԱՆԱԿԱՆ ԿԱՐԴԱՆԻՆԵՐ

ԵՐԵՎԱՆԻ ԳԱՇԱԿՑՈՒԹԱՆ ՏԵՆԻՍԱՅԻՆ
ԳՈՐԾՈՒՆԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Եւրոպական հասարակարկութեան երկու
հակադիր ծանրութիւնները, որոնցից մէկը
երբեմն դաշնակցութեան է հանդիսանում
(Գերմանիա, Աւստրո-Ունգարիա, Ռուսիա),
իսկ միւսը՝ երբեմն համաձայնութեանը
(Ռուսաստան, Ֆրանսիա, Անգլիա), իրօք ի-
րար հակադիր ոյժեր չեն կազմում: Առան-
ձին վերցրած՝ նրանցից առաջինը աւելի
թեթեւ է կշռում. իսկ եթէ հաշիւ անենք
նաեւ այն բոլոր անարդիւնութիւնները, ո-
րոնք թեթեւեղ արտաքին չեն մտնում այդ
երկու հակադիր ոյժերի մէջ, սակայն ան-
պաշտօն կերպով թեւեղ են, ըստ իրանց
շահերի կարողութեան, դէպքի նրանցից
մէկը կամ միւսը, կը տեսնենք, որ այդ
երկուսի միջև եղած տարբերութիւնը շատ
աւելի զգալի կը դառնայ:

Այս անտեսանելի է ասա, որ հարկադ-
րում է երբեմն դաշնակցութեանը մի կող-
մից՝ ստորադրել իր գերմանական ոյժը,
միւս կողմից՝ նեղով դիպրոմատիական հրա-
պարակ մի այնպիսի քաղաքականութեամբ,
որի թնամաւոր ներքին վերջին չորս ամս-
վայ ընթացքում անդադու հարուստում
են անխնայ երբեմն համաձայնութեանն ու
նրա արքանականութեան և որի ներքին
մի օր կաշնակեալ են նրանց իրանց լու-
րած թակարդի նեղ ցանցերի մէջ:

Եթէ մի յետադրած հայեացք ձգենք վեր-
ջին չորս ամսվայ ընթացքում բաղկանա-
կան պոսիցիոնի շարժումը կառավարած գլխաւոր
տիպական ակտերի վրա, կը տեսնենք, որ

գամայն վրա, որ մասնագիտական
ներկայ յուզումները Հայաստանում յի-
շեցնում է իրանից այն գրգռումը, որ
նախօրեակ ծառայեց հայերի վերջին
կոտորածին, և յամանութեամբ խոր-
հուրդ տուեց ձեռք առնել եռանդուն
միջոցներ՝ նոր անկարգութիւնների ա-
ռաջն առնելու համար:

Գերմանական այդ երկու քայլը
ունեն մեծ նշանակութիւն, որովհետեւ
հաստատում են, թէ Գերմանիան աշ-
խատում է գրաւել հայ ազգաբնակչու-
թեան համակրութիւնը:

«H. Bp.»-ի ասելով, Պետերբուր-
գում ստացված տեղեկութիւն-
ների համաձայն, ի նկատի ունենալով
Բ. Դրան անգլոփոնութիւնը քիւրդերի
նկատմամբ, որոնք հայալուծում են հայե-
րին, Կ. Պոլսի հայոց պատրիարքը մը-
տադիր է հրաժարել:

Անատոլիայի հայ ազգաբնակչութեան
գրութիւնը չափազանց վատ է:

Անգլիական «Nin. Century» լրա-
գրում մի քանի շահեկան յօդուած-
ներ են ստված Ասիական-Թիւրքիայի
և հայերի մասին:

Բ. Դրանը մտադիր է հրաւիրել եր-
կու անգլիացու Սիրիայի բարենորո-
գումների գործադրութեան վրա հրա-
կելու համար և չորս գերմանացու՝ Ա-
նատոլիայի նախնական բարենորո-
գումների վրա հակելու համար:

Յիշեալ գերմանացիներից երկուսը
հակելու են Ռուսաստանին սահմանա-
կից հայկական բոլոր 6 վրայէթների
վրա:

Բ. Դրան մօտ շրջաններից հարոր-

այդ ստալիզմում գործող եղել է համա-
րեալ թէ միայն երբեմն դաշնակցութիւնը
և իրաւորել է մի առ մի իր ծրագրի բոլոր
կայրիկները. մինչդեռ երբեմն համաձայ-
նութիւնը դրա հանդէպ ցոյց է տուել միայն
մի անբացատրելի անապրեքութիւն:

Գերմանական կանցլէրը ընդհատաբար
կերելի գերմանական ոյժի աւելանալը պար-
զօրէն պատճառաւորեց սլաւիզմի և գեր-
մանիզմի ձուլումը պաշտպանելու համար
տարաբնույթ, որ թիւրքիայի կրօն պարտու-
թիւնը իրանց կողմում է, իսկ իրանց
հակառակորդների ջանք:

Եւ իրօք Գերմանիան այլ ևս չէ կարող
յոյս դնել թիւրքական բանակի վրա: Եւրո-
պայի միջնորդների վերաբերման այժմ Ռաբի-
րումը դաշնակցին են չորս մանր ժողովուրդ-
ներ, որոնք գնդեր ունեն ցոյց տուին ի-
րանց արթնքն ու գոյութեան իրաւունքը
նրանց, որոնք յատուկ ժողովում էին
այդ Բալկանեան այդ չորս ժողովուրդները
թէ իրանց քաղաքական շահերով և թէ ցե-
ղով, կրօնական դասակարգով ու ազգային
պատմական արարելիքներով Ռուսաստանի
հետ են կապված և կարելի են ներկայացնած
դէպքում նրա գերակայելը կը դառնայ:

Ինչ է մնում անել ուրեմն երբեմն դաշ-
նակցութեանը: Վերականգնել թիւրքական
խորտակված ոյժը անկարելի է. Եւրոպան
քաղաք դար շարունակ նրա համար ֆինան-
սական, դիվոլաւարական, գերմանական նե-
ցուկ անդիպացու, այնու ամենայն ոչ ինչ
դուր չեկաւ:

Սակայն, եթէ անհրաժեշտ է ծանաղել կը-
շեպել թիւրք թիւրք, կարելի է թիւրքական
ծանրը Պէտը է թիւրք ուրեմն կշեպել ծանր
թիւրք, այն է իսկանդարի բալկանեան
դաշնակցի պետութիւնների վայրերի ի-

զում են, որ Վիեննայի զեւազան Հիւ-
սէին-Հիւսիս-փաշան վերադառնալով Կ.
Պոլսի ստանձնելու է Փոքր-Ասիայի
նախնական բարենորոգումներ գոր-
ծադրելու պաշտօնով հաստատված
մասնագիտով նախագահի պաշտօնը:
Բարենորոգումների ծրագիրը մշակե-
լուց յետոյ, Հիւսէին-փաշան նշանակ-
վելու է Փոքր-Ասիայի վրայէթների
զեւերաւ-տեսուչ:

Առաջին հերթին հայկական նախագ-
ներում բարենորոգումների մասնագի-
տովը կանոնադրելու է հայերի և քիւր-
դերի հողային յարաբերութիւնները:

Կ. Պոլսի հայոց մամուլը միաբերան
գտնականութիւն է յայտնում Ամե-
նայն Հայոց կաթողիկոսին ցոյց տըր-
ված կաշտերական ոգորմած շնորհի ա-
ռիթով: Դրանում տեսնում են նշան,
որ ռուս կառավարութիւնը հետաքրք-
րւում է հայկական հարցով:

Կ. Պոլսում ռուսաց զեւազան Գիւրը
այցելեց հայոց պատրիարք Արշաւու-
նում:

ՎՈՍԿՈՐԻ ՍՈՒՆԵՆ

Կ. Պոլսի, 8/21 ապրիլ

Ազգային ժողովի զանազան խմբակցու-
թեանց ներկայացուցիչներն անցեալ օր
գումարում մը ունեցան Պաշտպանական տե-
ղեկատուութեան համաձայն, այդ գումար-
ման մէջ մասնաւորապէս ինչորոշ աւարկայ
կցած է դաւառական հարաւորութեանց
հարցը և որոշում է անցարկել վարչու-
թեան, որ ընդունի իր օժանդակ խորհուր-
դարանական յանձնախումբ մը, որ գրաւի
միայն հարաւորական խնդիրներով և ա-
նոց հետապնդութեամբ:

Ինչպէս յայտնի է, ասիկ տալ այս տե-
սակ առաջարկ մը եղաւ վարչութեան, որ
մեծից ընդունի իր անձով օժանդակու-
թեան մը, ասիկա հակառակով անվստահու-
թեան ցոյց մը:

Խմբակցութիւնները այն ատեն լռելայն
համաձայնեցան, և անկէ ի վեր գործը կը
մնար ուր որ էր:

Հիմա որոշում է Հայի իրաւաստանէ,
Շարիֆիանէ և Հրանտ Ասատուրէ բաղկա-
ցած պատգամաւորութեան միջոցով վեր-
սին առաջարկել, որ հարաւորական խոր-
հուրդարանական յանձնախումբ մը ստանձնէ
վարչութեան պատգամաւորութեան մէջ
մասը:

Վարչութեան տրամադրութիւնները այս
մասին դեռ ճշգրտած չեն և կարելի չէ հի-
մակուել յայտնել, թէ այս անգամ ինչ ըն-
դունելութեան պիտի արժանանալ երեւոյթ-
ութեան խմբակցութեան առաջարկ:

Սակայն պէտքը անհրաժեշտ է, վստի-
սակ յետոյ շատ պարզ է, թէ հարաւորա-
կութեան խնդիրը պիտի դառնայ մշտա-
կալ օրակարգ մը, քանի որ գործնաւ հետ,
համարները բացուելով, դարձեալ վաղապատ-
եցելով պիտի սկսին գործունէութեան, և
պատերազմին վերադարձող պարտուած զե-
նուորդները պիտի իրենց պարտութեան
վերջը լուծեն իսկն անգլի հայերէն:

Այս դժբաղդ պատկերին առջև արդէն
վերջում է բոլոր հայութիւնը, և քանի
կաճի հաշտութեան յարցը, այնքան աւելի
ստակալի կը դառնայ հայոց մտածանշու-
թիւնը:

Երեւելայի մէջ պատրաստուած բողոքն
չարագեալ պայթելում ալ անգամ մը ևս

րանց յաղթութեան պատկերներ: Եւ այս
նպատակով երբեմն դաշնակցութեանը յան-
ձին Աւստրիայի կանցլէրը և արդէն բա-
կանեան դաշնակցութեանը կողմէն մի արհես-
տական Արաւիկա, որոշելով նրա բարեբա-
գին հովանաւորութիւնը յանձնել Աւստրիա-
յին և նրա գահի վրա բազմեցնել Միւլիւն-
բուրգի իշխաններից մէկին:

Շատերն են ինչ հանդիմանող կը թու-
յալ Աւստրիայի այս քաղաքական վերաբե-
մունքն ու անհանդուրժելի զեպի Արա-
ւիկան և շատ շատերն համար են իրար
միջև ու անհասկանալի կը մնայ Արա-
ւիկայի անկախութեան իրականացումը այն
պարագային, երբ բազմաշաբաթ հայ ժողո-
ւորի դատը, որ տասնեակ տարեկան նոյն
բաղադրանքներով և իրականութեան դեմ
միջնա զբոսիկ հիւանդութիւնը դարձած՝ միշտ
միջոց է և շատ խոտուածներ տեսել ու
միշտ մի անտես անցել, նորից մտադրու-
մ է և այս անգամ համարեա վերջնականապէս
թաղուած: Միջին այդ մի բուռն կիսաբա-
ղաճկի խնդիրը խնդրած ժողովուրդը աւելի
արդանիքներ ունի, քան հայերը, և կամ մի-
թէ նրա վիճակն աւելի անտեսելի էր, քան
հայերին: Ոչ այն և ոչ այն: Իրողութիւնն
այն է միայն, որ մասնագիտական Արաւի-
կայի յաղթանակով երկրը բաղկանալու դաշ-
նակցութեանը և Աւստրիայի համար, իսկ նրա
այլապատրուակ անկախութեան՝ մի օրինա-
ւոր միջոց այդ պատճառ խելու: Միւս կողմ
հայերն իրանց պայմաններով չէին կարող
նմանով արեւմտաց Աւստրիայի այդ շա-
հաղիտական նպատակների հանգիս:

Երբեմն դաշնակցութեանը կատեղօրիկ
կերպով արեւմուտ է բաղկանալու պետու-
թիւնների պատերազմական տուգանք պա-
հանջել պարտված Թիւրքիայից, որպէսզի

կուգայ դաժնացնել այս վիճակը, բոլոր
թիւրք տարրերն մէջ անդուշտ հայոց նկատ-
մամբ կապած մտնելով:

Սակայն երբեմն չարիքներ կան, որոնք
բարիք կը դառնան: Երեւելայի այդ աղե-
տակի դէպքն ալ թիւրք օր մը անոնց կար-
գը պիտի դատուի: Վստիկ յայտնի ապա-
ցոյց մը եղաւ ասիկա, թէ հայը երեւելա-
յութեան պէս բոլորովին անգլի չէ և թէ
կը պատրաստուի: Ասիկա թիւրք թիւրքա-
կան միտումները գաղտնի և չափաւորելու
համար օգտակար ըլլալ: Միւս կողմէն՝ կա-
ռավարական օրգաններու արտադրած
միաբերան ալ շատ դիւրին է եղբակցները,
թէ այդ պայմանով ինչ տղաւորութիւն
թողած է կառավարական շրջանակներու
վրայ:

Ասիկա նոր փոխելի մը աղանշանը կը
համարուի, նշանը նոր աղանշանը, որոնք
Անատուրի կը պայանան, և անիկա ալ նոր
Բուսիկ մը դարձնելու համակարգութիւնը
իւրտան:

Եւ եթէ պետութեան այս տագնապով օ-
րերուն արմատութիւնը չէ այս մտածու-
թիւնը, պէտք է ասիկա ալ իր կարգին աղ-
դանշանը համարել տարբեր իրողութեան մը,
որ պատուաբեր պիտի ըլլայ օսմ. պետու-
թեան վարչակարգն համար: Ասիկա ապա-
ցոյց մը պիտի ըլլայ պետական վարչու-
թեան մէջ փոքրամտութիւնն օգտուելու մե-
ծադրի իմաստութեան, որով մինչև հիմա
զուրկ եղած են օսմ. պետութեան վարչ-
ները:

Եթէ օսմանական պետութեան վարչիւնը
կարենան պաղ արեւմտի դատել իրենք, ա-
նոց վարչական պիտի կարենան անմիջա-
պէս դնել իրենց մտադրութեան վերջին վրայ
և ճանչնալ ցեա մը, որ այդ պայմանները
առաջ կը բերէ:

Ասիկա միայն երկու պատճառ կրնայ ու-

նենալ. ա) Կանցլէր անապատութեան դէմ ինք-
նապաշտպանութեան քննարկը:

բ) Կամ կառավարութեան դէմ ժողովուր-
դին դժգոհութեան շարժումները:

Հայ ժողովուրդը կը դառնալ այս երկու
վիճակներուն մէջ ալ միանգամայն:

Անոր կեանքը, գոյքը և պատին ապա-
նակութեան մէջ է:

Անիկա կառավարութիւնն զոր չէ, վստի-
սակ յետոյ չի կրնար երաշխաւորել կեանք
ըստ, գոյքը և պատին անբարեբաղ իրա-
ւանց ապահովութիւնը, այլ հասարակ ու
պարզ արդարութիւն մը իսկ չի կրնար
գործադրել, և հայոց վիճակը գրեթէ ան-
տեսելի դարձեցած է՝ յայտնի անարդա-
րութիւններով, ստանալիս ընկելով հայոց ա-
մենէն տարրական իրաւունքներն ու պա-
հանջները:

Ո՞վ է այս վիճակին պատասխանատուն,
եթէ ոչ նրախիտ կառավարութիւնը, որ
չի կրնար ճշգրտել յաւանքի ըսելու համար,
թէ ինքը կրցած է հայոց ապահովել իրենց
կեանքը, գոյքը և պատին և հաստատել
Հայաստանի մէջ ուժով մը, որ ապահովէր
հայոց ազգային և անհատական իրաւունք-
ները:

Այս անարդարութիւններից, կողմա-
կալութիւններից, ինչպէս և անապատութե-
ան էր, որ պետութեան ձեռքէն լուրջ
կանգնելու պէտք է, որպէսզի հայոց ապա-
նակութիւնը մէջ ուժով մը, որ ապահովէր
հայոց ազգային և անհատական իրաւունք-
ները:

Նոյն սպանալիքը ինչ ևս եղաւ:
Անատուրի վրայ:

Անա Սուրբան, անա Հայաստանը:

նրանց ֆինանսական դրութիւնը կրիտիկա-
կան վիճակի մէջ մնալ է որպէսզի նրանց
այդ նկատմամբ կարեւոր լինին Եւրոպայից:
Նա ցանկանում է խել Յունաստանից Ե-
գէնեան ծովի յունական կղզիների մեծա-
դրոյ մասը, որպէսզի նրանց հրամանէ Դ-
անալիային Վերջին յայտարարել է արդէն
իր որոշումը 12 մեծ կղզիների նկատմամբ,
ըստ այդ պատմական յայտարարութեան,
բոլորից կղզիները բաղկանալու պատու-
րազի արդեւ իրականութեան դեմ պիտի
այլապատրուակ իրականացումը այն
պ

